

11. Etenim principes a DILÍPA oriundi, fortuna sua filiis probis tradita, ætate ultima, arborum cortice induti, casti eremitarum vitam ingrediuntur.

12. Qui cum in eo esset, ut in sylvam recederet, filius capite suo, diademate splendente, ad patris pedes se prosternens, ne ipsum relinqueret oravit.

13. RAGHUS, filii amantissimus, satisfecit desiderio illius, lacrymas effundentis; sed ut serpens cutem, sic ille dignitatem relictam non resumpsit.

14. Ultimum ordinem ingressus, in domicilio extra urbem habitans, sensibus domitis, colebatur ille a Felicitate, qua filius fruebatur, velut a nuro.

15. Stirps illa, rege pristino in tranquillitate versante, novoque rege modo orto, similitudinem gerebat cœli, in quo luna occidit et sol ortus est.

16. RAGHUS et RAGHUIDES, eremitæ et principis signa ferentes, adspiciebantur ab hominibus, quasi terram aggressæ partes duæ duarum virtutum, ultimam liberationem et magnum incrementum adeptarum.

17. AJAS, ad regnum invictum ineundum, cum ministris administrationis gnaris se conjunxit; RAGHUS, ad locum sempiternum obtinendum, cum viris sanctis, fiducia dignis, convenit.

18. Princeps juvenis, ut civium saluti consuleret, judicis sellam occupavit; senex, ut in solitudine animum ad contemplationem divinam applicaret, sellam sacro gramine purificatam.

19. Alter regiæ potentiæ vigore reges vicinos in potestatem suam redigebat; alter meditationis exercitatione quinque corporis spirationes.

20. Recens princeps inimicorum in terra conatuum fructus in cineres convertibat; alter in actionibus suis cognitionis flamma comburendis versabatur.

21. AJAS sex illas virtutes exercebat, pacificationem scilicet et reliquas; RAGHUS vero, constanter glebam et aurum æqui pendens, tres qualitates vincebat.

22. Neque novus rex, firmus in actionibus, donec incepti sui fructus prodirent, a conatu desistebat; neque senex, firmo animo, a meditatione exercenda, donec summum numen conspiceret.